

"God is gekomen"

Een kerstmeditatie van Karl Rahner sj

Want zie, ik breng u een blijde tijding, die voor heel het volk bestemd is: Heden is u in de stad van David een Verlosser geboren (evangelie nachtmis, Lc. 2, 10)

El Greco, Heilige Familie met Ignatius van Loyola, Toledo

God is gekomen. Hij is daar. En daarom is alles anders dan wij denken. De tijd is uit zijn eeuwige voortgang veranderd in een geschiedenis, die in een ondubbelzinnige doelgerichtheid naar een scherp-omschreven einde voert, waarin wij en de wereld voor het ontsluitende aanschijn van God zullen staan.

Wanneer wij zeggen: het is Kerstmis, dan zeggen wij: God heeft zijn laatste, zijn diepste, zijn schoonste Woord in de wereld uitgesproken, een Woord dat niet meer ongedaan gemaakt kan worden, omdat het Gods definitieve daad is, omdat het God zelf in de wereld is. En dit Woord van God heet: Ik houd van jullie, mens en wereld.

Dat is een heel onverwacht Woord, een zeer onwaarschijnlijk Woord. Want hoe kan men dit Woord zeggen, wanneer men de mens en de wereld en hun beider schrikkelijke en lege afgronden kent? God kent ze echter beter dan wij. En Hij heeft dit Woord toch gesproken, toen Hij zelf als schepsel geboren werd. Dit mensgeworden Woord van liefde zegt, dat er een gemeenschap oog in oog en van hart tot hart moet zijn tussen de eeuwige God en ons, ja, dat die reeds een feit is (we kunnen ons hoogstens nog weren tegen de liefdeskus die al op onze mond brandt). Dit Woord heeft God uitgesproken in de geboorte van zijn Zoon. En nu heerst er nog slechts gedurende een korte tijd een geluidloze stilte in de wereld, en alle drukte, die wij trots de wereldgeschiedenis of ons eigen leven noemen, is slechts een list van

de eeuwige liefde, die een vrij antwoord van de mens op haar laatste Woord wil mogelijk maken.

In dit lange en korte moment van het zwijgen van God, dat 'geschiedenis na Christus' heet, moet de mens in deze wereld nog eenmaal aan het woord komen en hij moet bij het beven van zijn door Gods liefde geraakte hart tot God, die als mens in zwijgend wachten naast hem staat, zeggen: ik - nee, hij hoeft Hem niets te zeggen. Hij hoeft zich alleen maar zwijgend aan de liefde Gods uit te leveren, de liefde Gods die werkelijkheid is, omdat de Zoon geboren is.

Karl Rahner sj